

Na kompostu

Na kompostu lidských dějin
Se zdá býti neveselo
Z příčiny, ke které spějí
Že vše tam již víckrát tlelo

Naše myšlenky i my sami
Pohrobci pohrobků, stonožky chromé
Proto každý je náš známý
A ideje nám jsou povědomé

Na kompostu zemských dějin
Které nejsou patetické
Na samém dně se smějí
Kde kvasí cosi lidské